

Tárgy:

- 6/2018. (III.26.) MŰK Szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 4.1. pontját, ami szerint: az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosultnak kiemelt figyelmet kell fordítania arra, hogy munkája során még a látszata se merülhessen fel az Üttv. szerinti összeférhetlenség bármely formájának.
- Elévülés: Üttv. 112. § (2) bek. c. pont

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/039/2024.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **dr. (...)** ügyvéd fegyelmi ügyében a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2024.03.27. napján DRFB-2/2024. sz. alatt hozott határozata ellen az Eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024.09.27. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának DRFB-2/2024. sz. határozatát **megváltoztatja és az eljárást megszünteti.**

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa kötelezi a Heves Megyei Ügyvédi Kamarát arra, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 50.000,- forint kamarai átalányköltséget a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizesse meg a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás

I. Az első fokú eljárás

Az eljárás megindulása

[1] A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanács megállapította, hogy eljárás alá vont egyéni ügyvéd 2 (két) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért 400.000,- Ft (négy százezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, valamint 80.000,- Ft (nyolcvanezer forint) eljárási átalányköltség megfizetésére kötelezte.

Az eljárás alá vont ügyvédet 1991. augusztus 15. napján jegyezték be egyéni ügyvédként a Heves Megyei (jelenleg Egri) Ügyvédi Kamara névjegyzékébe, ellene korábban fegyelmi eljárás nem indult. Személyi körülményeire, vagyoni viszonyaira vonatkozóan egyéb adat nem áll rendelkezésre.

[2] 2020. július 6. napján érkezett a Heves Megyei Ügyvédi Kamarához (...) (a továbbiakban: *bejelentő*) bejelentése, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd és dr. (...) ügyvéd tevékenységét kifogásolta. A Heves Megyei Ügyvédi Kamara elnöke a bejelentést más kamara kijelölése céljából felterjesztette a Magyar Ügyvédi Kamarához, amelynek elnöke 2020. július 23. napján az előzetes vizsgálat lefolytatására a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosát jelölte ki.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamarához (a továbbiakban: *kamara*) 2020. július 29. napján érkezett bejelentés alapján a kamara vezető fegyelmi biztosa az előzetes vizsgálatot 2020. augusztus 27. napján elrendelte.

[3] A fegyelmi biztos 2021. február 22. napján fegyelmi eljárást kezdeményezett, amelyről a Heves Megyei Ügyvédi Kamara elnöke és a bejelentő 2021. február 22. napján, az eljárás alá vont ügyvéd 2021. február 23. napján értesült. A Heves Megyei Ügyvédi Kamara felterjesztése alapján a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Elnöke 2021. június 22. napján a fegyelmi eljárás lefolytatására a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottságot jelölte ki.

A megállapított tényállás és annak bizonyítékai

[4] A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen, a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatai és az általuk becsatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

4.1. A (...) Alapítvány (a továbbiakban: *alapítvány*) 2004. november 3. napján kelt alapító okiratát alapítóként a bejelentő nagymamája, özv. (...) (a továbbiakban: *alapító*) írta alá, aki 2010. december 30. napján elhalálása esetére az alapítói jogok gyakorlására a bejelentő testvérét, (...) (a továbbiakban: *bejelentő testvére*) jelölte ki. Az alapítvány kuratóriumi elnöke a bejelentő édesapja, (...) (a továbbiakban: *örökhagyó*) volt.

4.2. Az eljárás alá vont ügyvéd az örökhagyónak évtizedek óta jó barátja volt és hosszú éveken át ellátta az örökhagyó, valamint az örökhagyó vállalkozásai: a „(...)” Építő és Szolgáltató Kft. (a továbbiakban: *FM Kft.*), a F Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (a továbbiakban: *F. Kft.*), valamint az alapítvány jogi képviseletét.

4.3. Az eljárás alá vont ügyvéd készítette és ellenjegyezte a 2003. szeptember 15. napján kelt üzletrész átruházási okiratot, amellyel a bejelentő megvásárolta a F. Kft. 4.500.000,- Ft

névértékű üzletrészét, a 2015. február 12. napján kelt üzletrész átruházási okiratot, amellyel a bejelentő testvére eladta a F. Kft. 2.250.000,-Ft névértékű üzletrészét az örökgyógy felesége, (...) (a továbbiakban: *túlélő házastárs*) részére, valamint a 2017. december 14. napján kelt üzletrész átruházási okiratot, amellyel a bejelentő testvére eladta a FM Kft. 800.000,-Ft névértékű üzletrészét a túlélő házastárs részére.

4.4. 2016. október 21. napján az alapító visszavonta a bejelentő testvére javára biztosított, az alapítói jogok gyakorlására vonatkozó kijelölést és helyette az alapítói jogok gyakorlására jogosult új személyként (a kuratóriumi elnöki tisztségéről ezzel egyidejűleg lemondó) örökgyógyt nevezte meg. A (...) Törvényszék 2016. november 30. napján a közhiteles nyilvántartásból az örökgyógyt, mint kuratóriumi elnököt (az új kuratóriumi elnök bejegyzésével egyidejűleg) törölte, majd 2017. január 20. napján az örökgyógyt, mint az alapítói jogok gyakorlóját (a bejelentő testvérenek törlésével egyidejűleg) bejegyezte. A változásbejegyzési kérelmeket az eljárás alá vont ügyvéd terjesztette elő és a kérelmekhez mellékelte, a fenti döntéseket tartalmazó okiratokat is az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztette.

4.5. Az örökgyógy 2017. január 25. napján agyvérzést kapott, kómába esett és 2017. január 31. napján elhunyt. 2017. január 28. napján az alapító (a fia egészségi állapotában bekövetkezett fenti változásra tekintettel) az alapítói jogok gyakorlására az örökgyógy helyett a bejelentőt jelölte ki. A változást tartalmazó egységes szerkezetbe foglalt, 2017. január 28. napján kelt alapító okiratban alapítóként a bejelentő került feltüntetésre és azt alapítóként a bejelentő írta alá, aláírását az eljárás alá vont ügyvéd ellenjegyezte.

4.6. 2017. január 30. napján az eljárás alá vont ügyvéd az örökgyógyt mint az alapítói jogok gyakorlóját bejegyző, jogerőre még nem emelkedett végzés ellen fellebbezést nyújtott be, majd 2017. február 2. napján változásbejegyzés iránti kérelmet is előterjesztett, amelyekhez mellékletként becsatolta a 2017. január 28. napján kelt jegyzőkönyvet és az egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratot. A (...) Törvényszék a 2017. február 13. napján kelt végzéssel a 2017. január 20. napján kelt végzését saját hatáskörében módosította és az alapítói jogok gyakorlójaként a bejelentőt jegyezte be.

4.7. A 2017. február 16. napján tartott kuratóriumi ülésen a kuratórium elnöke lemondott és helyette új kuratóriumi elnökként a túlélő házastárs került kinevezésre. A kuratóriumi ülésről készült jegyzőkönyvet az alapító és a bejelentő is aláírta, abban az alapító az alapítvány alapítójaként, a bejelentő az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személyként került feltüntetésre. A változást tartalmazó egységes szerkezetbe foglalt, 2017. február 16. napján kelt alapító okiratban az alapító az alapítvány alapítójaként, a bejelentő az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személyként került feltüntetésre, az okiratot az alapító és a bejelentő is aláírta, aláírásukat az eljárás alá vont ügyvéd ellenjegyezte. A változásbejegyzési kérelmet és az alapjául szolgáló okiratokat 2017. február 23. napján az eljárás alá vont ügyvéd nyújtotta be, a (...) Törvényszék a túlélő házastársat kuratóriumi elnökként 2017. március 31. napján bejegyezte.

4.8. A 2017. április 12. napján tartott kuratóriumi ülésen az alapító a bejelentő 2017. január 28-i kijelölését visszavonta és helyette az alapítói jogok gyakorlójaként a másik fiát, az örökgyógy

testvérét jelölte ki. A kuratóriumi ülésről készült jegyzőkönyvet (többek között) az alapító írta alá és az eljárás alá vont ügyvéd látta el ellenjegyzésével. A változást tartalmazó egységes szerkezetbe foglalt, 2017. április 12. napján kelt alapító okiratban az alapító az alapítvány alapítójaként, az örökhagyó testvére az alapítói jogok gyakorlására az alapító halála esetére kijelölt személyként került feltüntetésre, az okiratot az alapító írta alá, aláírását az eljárás alá vont ügyvéd ellenjegyezte. A változásbejegyzési kérelmet, annak soron kívüli elbírálására irányuló kérelmet és a változások alapjául szolgáló okiratokat 2017. április 19. napján az eljárás alá vont ügyvéd nyújtotta be, a (...) Törvényszék 2017. április 24. napján a bejelentőt, mint az alapítói jogok gyakorlóját a nyilvántartásból törölte, egyben az örökhagyó testvérét bejegyezte.

4.9. A bejelentő mint felperes a fenti alapítói határozat hatályon kívül helyezése iránt az alapítvány mint alperes ellen peres eljárást indított, 2018. február 20. napján a (...) Törvényszék 12.P..../2017/45. számú ítéletével a bejelentő kijelölését visszavonó 2017. április 12-i alapítói határozatot hatályon kívül helyezte, 2018. június 28. napján a másodfokon eljáró (...) Ítéltábla Pf.II..../2018/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, 2019. december 4. napján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV..../2018/8. számú ítéletében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

4.10. A bejelentő, mint felperes az alapítvány, mint alperes ellen az alapítvány nyilvántartott adatainak hatályon kívül helyezése iránt is peres eljárást indított, 2018. április 10. napján a (...) Törvényszék 12.P..../2017/29. számú ítéletével a bejelentőt a nyilvántartásból törölő végzés vonatkozó adatait hatályon kívül helyezte, 2018. szeptember 28. napján a másodfokon eljáró (...) Ítéltábla Pf.II..../2018/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

4.11 Az alapító mint felperes a bejelentő (és az alapítvány) mint alperesek ellen a bejelentőt 2017. január 28-án kijelölő alapítói döntés mint jognyilatkozat érvénytelenségének megállapítása iránt peres eljárást indított, keresetét 2019. szeptember 23. napján a (...) Törvényszék 27.P..../2018/74. számú ítéletével elutasította, 2020. február 20. napján a másodfokon eljáró (...) Ítéltábla Pf.II..../2019/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, 2020. október 20. napján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VI..../2020/15. számú ítéletében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

4.12. A bejelentő (mint az alapítói jogok gyakorlójaként a nyilvántartásba a fenti bírósági ítéletek alapján visszajegyzett kérelmező) 2018. december 13. napján változásbejegyzési kérelmet nyújtott be az alapítványi nyilvántartást vezető bírósághoz, amelyben kérte (többek között) a kuratórium tagjai közül a túlélő házastárs mint kuratóriumi elnök adatainak módosítását (elnöki tisztségéből való törlését). A (...) Törvényszék Pk..../2004/130. számú végzésével a változásbejegyzés iránti kérelmet elutasította, a másodfokon eljáró (...) Ítéltábla Pfk..../2019/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV...../2019/15. számú végzésében a jogerős végzést hatályában fenntartotta. Az eljárás során a kérelmezett alapítványt a túlélő házastárs mint a kuratórium elnöke által adott meghatalmazás alapján az eljárás alá vont ügyvéd képviselte.

4.13. Az örökhagyó 2017. január 31. napján bekövetkezett halálát követően, 2017. február 3. napján a bejelentő, a bejelentő testvére és a túlélő házastárs mint törvényes örökösök két tanú

előtt teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatban az örökgyó hagyatka ügyében kijelentették, hogy közöttük nincsenek vitás kérdések az örökléssel kapcsolatban és a hagyaték átadását az örökgyó résztulajdonát képező FM Kft. vonatkozásában a törvényes öröklés általános rendje szerint kérik. A nyilatkozattevők kérték a közjegyzőt, hogy a hagyaték ezen részét tárgyalás tartása nélkül adja át számukra, egyben kijelentették, hogy a fellebbezési jogukról lemondanak. A nyilatkozat alapján az illetékes közjegyző a 2017. február hó 8. napján kelt hagyatékátadó végzésével az örökgyó nevéen lévő 2.400.000,-Ft névértékű üzletrész tulajdonjogát teljes hatállyal törvényes öröklés jogcímén egymás között egyenlő arányú részesedéssel átadta a bejelentőnek, a bejelentő testvérének és a túlélő házastársnak.

A túlélő házastárs mint felperes 2017. május 10. napján a bejelentővel mint alperessel szemben tulajdonjog megállapítása iránt keresetlevelet terjesztett elő, annak megállapítását kérve, hogy az örökgyónak a FM Kft-ben meglévő 2.400.000,-Ft névértékű üzletrésze fele részben házastársi közös vagyon jogcímén őt illeti meg. 2019. február 6. napján a (...) Járásbíróság 8.P...../2017/82. számú ítéletével a keresetet elutasította, 2019. június 20. napján a másodfokon eljáró (...) Törvényszék 1.Pf...../2019/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, a megismételt eljárásban 2020. február 24. napján a (...) Járásbíróság 7.P..../2019/21. számú ítéletével megállapította, hogy az örökgyó üzletrésze 1/2 részben a túlélő házastárs tulajdonát képezi, 2020. november 30. napján a másodfokon eljáró (...) Törvényszék 1Pf...../2020/14. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

4.15. A bejelentő 2017. április 22. és 2017. szeptember 18. napján meghatalmazta (...) meghatalmazottat, hogy életvitelszerű külföldi tartózkodására tekintettel helyette és nevében őt a FM Kft. és a F Kft. cégügyeiben mint tagot teljes jogkörrel képviselje, helyette bármilyen nyilatkozatot tegyen, a társaság taggyűlését összehívja, helyette és nevében szavazzon, valamint a társaság könyvelőjével és ügyvezetőjével helyette kapcsolatot tartson. A túlélő házastárs mint felperes 2017. december 29. napján keresetlevelet terjesztett elő a bejelentővel mint alperessel szemben a meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása iránt. 2019. január 22. napján a (...) Törvényszék 12.P..../2018/69. szám alatti részítéletével a keresetet elutasította, 2019. július 20. napján a másodfokon eljáró (...) Ítéletábla Pf.II...../2019/5. szám alatti részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta. A bejelentő, mint alperes a peres eljárásban viszontkereset terjesztett elő a túlélő házastárssal, mint felperessel szemben a túlélő házastárs, annak első házasságában született gyermeke, a F Kft. tagja és (...) által az eljárás alá vont ügyvédnek 2015. február 22. napja és 2019. október 17. napja között különböző időpontokban adott összesen 33 db. (ebből 16 db. a FM Kft-t, 7 db. a F Kft-t, 10 db. az alapítványt érintő) ügyvédi meghatalmazás érvénytelenségének megállapítása iránt. 2020. október 6. napján a (...) Törvényszék 12.P..../2019/187. szám alatti ítéletével a viszontkeresetet elutasította. A peres eljárásban a túlélő házastársat az eljárás alá vont ügyvéd képviselte.

A Fegyelmi Tanács határozatának jogi alapjai

[5] A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között megbízási jogviszony jött létre (így a bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd korábbi ügyfelének minősült)

- egyrészt a **F Kft.** 4.500.000,-Ft névértékű üzletrészenek **2003. szeptember 15.** napján történt megvásárlása kapcsán, mivel a bejelentő által vevőként aláírt üzletrész átruházási okiratot az eljárás alá vont ügyvéd készítette és ellenjegyezte,
- másrészt az **alapítvány adataiban** 2017. január 28. és 2017. február 16. napján bekövetkezett változások alapjául szolgáló okiratok elkészítése kapcsán, mivel a **2017. január 28.** napján kelt, az eljárás alá vont ügyvéd által készített egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratot a bejelentő alapítóként aláírta, az okiratot az eljárás alá vont ügyvéd ellenjegyezte, majd 2017. február 2. napján a bejelentő (mint alapító) képviselőjében előterjesztett változásbejegyzési kérelem mellékletként a nyilvántartó bíróság részére benyújtotta,
- **2017. február 16.** napján kelt, az eljárás alá vont ügyvéd által készített egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratot a bejelentő az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személyként aláírta, az okiratot az eljárás alá vont ügyvéd ellenjegyezte, majd 2017. február 23. napján előterjesztett változásbejegyzési kérelem mellékletként a nyilvántartó bíróság részére benyújtotta.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, további bizonyítás felvétele (így a bejelentő tanúként meghallgatása) nélkül is megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy elvállalta a bejelentővel szemben

- az alapítvány képviselőjét a (...) Törvényszék Pk.../130. számú végzése ellen benyújtott fellebbezés, majd a másodfokon eljáró (...) ítéltábla Pfk.../2019/2. számú végzése ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a Kúria előtt Pfv.IV..../2019. szám alatt folyamatban volt, az alapítvány adataiban bekövetkezett változások bejegyzése iránti felülvizsgálati eljárásban,
- a túlélő házastárs képviselőjét az elsőfokon eljáró (..) Törvényszék előtt 12.P.../2018. és a másodfokon eljáró (...) Ítéltábla előtt Pf.II..../2019. szám alatt, valamint a (...)Törvényszék előtt 12.P. (...)/2019. szám alatt folyamatban volt, meghatalmazás érvénytelenségének megállapítása iránti peres eljárásban rendbeli „korábbi ügyféllel szemben vállalt kötelezettséggel összeütköző ügyvállalás” fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a fegyelmi biztos végindítványa részben **alapos. A Fegyelmi Tanács a határozatában az eljárás alá vont ügyvéd magatartását Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) alapján bírálta el.**

Hivatkozott az Üttv. 107. § a) pontjában foglaltakra, ami szerint *„fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteletségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi”.*

Az **Üttv. 20. § (4)** bekezdése szerint „*az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem folytathat olyan ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez - a tájékoztatását követően - hozzájárult*”.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: **ÜESZ**) **4.1.** pontja szerint „*az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosultnak kiemelt figyelmet kell fordítania arra, hogy munkája során még a látszata se merülhessen fel az Üttv. szerinti összeférhetlenség bármely formájának.*”

[7] A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint **az alapítvány képviselőjének ellátása a bejelentővel (mint korábbi ügyféllel) szemben** a bejelentő által az alapítói jogok gyakorlójaként 2018. december 13. napján kezdeményezett változásbejegyzési eljárásban (...) *Törvényszék Pk.60.113/2004/130., (...) Ítéltábla Pfk.20.057/2019/2., Kúria Ifv.IV..../2019/15.*) arra tekintettel minősül **fegyelmi vétségnek**, mert **a korábbi megbízások** (a bejelentőnek az alapítói jogok gyakorlójaként való 2017. január 28-i kijelölése és a túlélő házastársnak a kuratóriumi elnökként való 2017. február 16-i kinevezése) **és a jelen ügy** (a túlélő házastársnak mint kuratóriumi elnöknek az elnöki tisztségéből való törlése, kvázi visszahívása) **között egyértelműen fennáll az összefüggés**, különös tekintettel azokra a korábbi peres eljárásokra is, amelyek (az eljárás alá vont ügyvéd közreműködésével készült és általa ellenjegyzett) a bejelentő kijelölését visszavonó 2017. április 12-i alapítói határozat hatályon kívül helyezése, majd az alapítvány adatainak ezzel összefüggő hatályon kívül helyezése iránt voltak folyamatban (... *Törvényszék 12.P.20.255/2017-, (...) Ítéltábla Pf.II..../2018, Kúria Pfv.IV...../2018., (...) Törvényszék 12.P..../2017, (...) Ítéltábla Pf.II..../2018.*).

[8] A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint **a túlélő házastárs képviselőjének ellátása a bejelentővel (mint korábbi ügyféllel) szemben** a túlélő házastárs által kezdeményezett (a bejelentő által a FM Kft. és a F Kft. tagjaként a társaságok ügyeiben (...) részére adott) meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása iránti peres eljárásban (... *Törvényszék 12.P..../2018., (...) Ítéltábla Pf.II..../2019.*) pedig arra tekintettel minősül **fegyelmi vétségnek**, mert bár a korábbi megbízások és ezen új ügy között összefüggés (és a korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségzegés) nem áll fenn, azonban az eljárás alá vont ügyvédnek (aki a fegyelmi eljárásban és a peres eljárásokban is hangsúlyozta az örökgyóval és annak családjával hosszú éveken át fennálló baráti kapcsolatát, valamint az örökgyó vállalkozásaival fennállt tartós megbízási jogviszonyát) kiemelt figyelmet kellett volna fordítania arra, hogy ügyvédi munkája során **az összeférhetlenség bármely formájának még a látszata se merülhessen fel**, különös tekintettel egyrészt arra, hogy a bejelentő egyértelműen az eljárás alá vont ügyvéd tudomására hozta a vele szembeni (vélt vagy valós) ügyellátások miatti nemtetszését, másrészt arra, hogy az összeférhetetlen ügyellátás látszatának elkerülése az ügyvédi titok védelmét szolgálja és az eljárás alá vont ügyvéd maga is úgy nyilatkozott, hogy az örökgyóval fennálló kapcsolata folytán részletes ismeretekkel rendelkezett annak terveiről, elképzeléseiről, ügyeiről, azaz olyan információk birtokában volt, amelyek ügyvédi titoktartás alá tartoztak.

[9] Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint tehát az eljárás alá vont ügyvéd megszegte

az **Üttv. 20. § (4)** bekezdését és az **ÜESZ 4.1.** pontját. Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétségek **szándékosak** voltak, mivel ügyvédként nyilvánvalóan ismerte és előre látta a bejelentővel szembeni képviselő ellátásának lehetséges hátrányos jogkövetkezményeit (és azok fegyelmi vétséget is kimerítő jellegét), azonban ezen következményekbe belenyugodott.

Az elsőfokú fegyelmi tanácsnak a fegyelmi felelősség elbírálására a fegyelmi eljárásról szóló - 20/2018. (XI. 26.) MŰK Szabályzat (a továbbiakban: *FESZ*) 1.4. alapján a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket, azaz az **Üttv.** és az **ÜESZ** rendelkezéseit kellett alkalmaznia, arra is figyelemmel, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartásait az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések is fegyelmi vétségnek minősítik és nem teszik lehetővé enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását.

[10] A Fegyelmi Tanács az **Üttv. 108. § b)** pontja alapján pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta az eljárás alá vont ügyvédet, a pénzbírság mértékét pedig a **középrértékhez közeli** összegben állapította meg, mivel az enyhítő és súlyosító körülmények figyelembevételével azt találta alkalmasnak arra, hogy az eljárás alá vont ügyvédet a jövőre nézve a jogszabályok és az ügyvédi tevékenység gyakorlására vonatkozó egyéb magatartási normák maradéktalan betartására ösztönözze.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a büntetés kiszabása és a pénzbírság összegének meghatározása során **enyhítő** körülményként vette figyelembe azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétség elkövetését megelőző 10 éven keresztül kifogástalanul folytatott ügyvédi tevékenységet (sőt, vele szemben a közel 33 éves kamarai tagsága alatt fegyelmi eljárás nem indult), valamint azt, hogy a fegyelmi vétség elkövetése és annak elbírálása között jelentős idő telt el. A Fegyelmi Tanács ugyanakkor **súlyosító** körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont ügyvéd azon (az elévülésre tekintettel jelen fegyelmi eljárásban nem szankcionálható) magatartását, hogy ő készítette és jegyezte ellen, valamint nyújtotta be a nyilvántartó bíróság részére a 2017. április 12-i (a bejelentő kijelölését visszavonó) alapítói döntést, amely később számtalan polgári peres és nemperes eljáráshoz, valamint büntetőeljáráshoz vezetett és amely döntésről az eljáró bíróságok (... *Törvényszék 12.P...../2017.*, (...) *Ítéltábla Pf.II...../2018*, *Kúria Pfv.IV...../2018.*, (...) *Törvényszék 12.P.20.296/2017*, (...) *Ítéltábla*)

Az elsőfokú fegyelmi tanácsnak a fegyelmi eljárás során (annak 42.2. pontja alapján) a *FESZ* rendelkezéseit kellett alkalmaznia, így az eljárás alá vont ügyvédet a **FESZ 40.2. a)** pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

II. A fellebbezés

[11] A határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezett. A fellebbezésében kérte a Másodfokú Fegyelmi Tanácsot az **Üttv. 138. § (1) bek. b)** pontjában, valamint a 20/2018. (XI.26.) MŰK szabályzat 35.3. pontjában szabályozottak alapulvételével az első fokú határozatot teljes egészében változtassa meg, és a fegyelmi eljárást szüntesse meg.

Másodlagosan kérte, hogy a Másodfokú Fegyelmi Tanács a megállapított bírságot jelentősen mérsékelje.

Kérte továbbá, hogy Másodfokú Fegyelmi Tanács a MÚK fegyelmi eljárási szabályzat 40.3. pont alatti rendelkezésnek megfelelően 60.000,- Ft elsőfokú és 35.000,- Ft másodfokú fegyelmi eljárási költség javára történő megtérítéséről is rendelkezzen.

[12] Hivatkozott arra, hogy a Regionális Fegyelmi Bizottság a sérelmezett határozattal megsértette az Üttv. 112. § (2) bek. alatti, a fegyelmi felelősségre vonás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést, amely szerint nem indítható fegyelmi eljárás, ha az elévülés kezdő napjától számított 3 év eltelt.

Az elévülés kezdő napja az Üttv. 112. § (2) bek. c, pontban foglaltak szerint a fegyelmi vétség megvalósulásának a napja, figyelemmel az Üttv. 126. § (1) bekezdésekben foglaltakra, amely szerint a fegyelmi eljárás a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatnak és az ügy iratainak a fegyelmi tanács elnökéhez történő érkezése napján kezdődik.

12.1. Fellebbezése kiegészítése képpen előadta, hogy az Alapítványt érintő Pk.../2004/46. sz. (...) Törvényszék által kiadott változásbejegyzés tárgyában kiadott 2017. február 13. napján kelt végzésnek megfelelően a megbízás általa teljesítésre került, a megbízási jogviszony ezen a napon megszűnt.

A 2017. február 13-tól, a megbízás megszűnése napjától számítottan 2020. február 13. napján a 3 év eltelt.

Alappal nem vitathatóan a fegyelmi eljárás elrendelésére 3 év elteltét követően került sor, figyelemmel arra is, hogy bejelentő bejelentése a Fegyelmi Főbiztos beadványában foglaltak, valamint a Debreceni Regionális Fegyelmi Tanács szerint is 2020. július 6. napján érkezett.

12.2. Az Alapítványt érintő második, Pk..../2004/57. sz. (...) Törvényszék által kiadott változásbejegyzési eljárásban a végzés 2017. április 24. napján kelt, ezen a napon a megbízás teljesítésre került, a megbízási jogviszony megszűnt.

Ezen adatok szerint 2017. április 24-től számítottan 2020. április 24-ig a 3 év eltelt, ennek ellenére a Fegyelmi Főbiztos a beadványában (1. oldal 2. bek.) mégis azt állapítja meg: „a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a bejelentő 2020. július 6. napján érkezett bejelentése alapján hivatalból eljárva megállapította, hogy két rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el ”.

[13] A fellebbezésben kitért arra, hogy álláspontja szerint közte és a bejelentő között soha nem jött létre megbízási jogviszony, ezért a bejelentő nem tekinthető az ügyfelének.

13.1. A 2003. szeptember 15. napján kelt üzletrész átruházási okirattal kapcsolatban, - amelyben bejelentő megvásárolta a F. Kft. 4.500.000,- Ft névértékű üzletrészét- előadta, hogy:

Az eljárás iratai között elfekvő fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban - 5. oldal utolsó előtti bekezdés - rögzített, bejelentő által tett világos és félreérthetetlen nyilatkozat szerint: „Én kb. 2003. szeptember óta voltam (eljárás alá vont) ügyvéd úr ügyfele, amikor édesapám kérésére elkészítette azt az üzletrész átruházási szerződést, amellyel a F Kft-ben szereztem 18%-os

üzletrész tulajdont. ”

Álláspontja szerint nem vitatható tehát, hogy a fenti üzletrész átruházási okirat elkészítésére nem a bejelentőtől kapott megbízást, meghatalmazást, továbbá tény, hogy a szerződés elkészítését követően semmilyen személyes kapcsolatot nem tartott a bejelentővel egészen 2017. január 28. napjáig.

13.2. A fegyelmi határozat - 4. oldal 4-5 bek. - tartalmazza a bejelentő édesapja halálesete miatt a (M.L.) Alapítvány alapítói jogait érintő 2017. február 2-án kelt változásbejegyzési eljárásban történő jogi képviseletre történő hivatkozást is, amelynek eredményeként a bejelentő alapítói jog gyakorlójaként került nyilvántartásba vételre, továbbá a 2017. február 16. napján tartott alapítványi kuratóriumi ülésről felvett jegyzőkönyvre való utalást, amelyet a bejelentő is aláírt.

A fegyelmi határozatban foglalt fenti ténymegállapítások között azonban nem szerepel, hogy mind a 2017. február 2-i változásbejegyzési eljárásban, mind a 2017. február 16-án kelt jegyzőkönyv kapcsán történt változásbejegyzési eljárásban való képviseletre nem a bejelentő, hanem, özv.(...) adott meghatalmazásokat, amelyeket a fellebbezéshez csatolt.

E meghatalmazások bizonyítják, hogy a változásbejegyzést eljárásokban nem a bejelentő képviseletét látta el, nem a bejelentőtől kapott meghatalmazást, hanem az alapítványt képviselte özv. (...) által adott meghatalmazások alapján.

13.3. A fegyelmi határozat indokolása tartalmazza az (...) Törvényszék előtt a bejelentő által az alapítvány ellen kezdeményezett 12.P.../2017. számú, továbbá a 12.P.../2017. számú eljárásokban hozott ítéletekre vonatkozó utalást. Az eljárás alá vont ügyvéd hivatkozik arra, hogy ezen eljárásokban az alapítványt nem ő, hanem dr. (...) ügyvéd képviselte, ezért a fegyelmi ügyét érintően ez az ügy irrelevánsnak minősül.

13.4. Az elsőfokú fegyelmi határozat indokolása tartalmazza, hogy (...) túlélő házastárs 2017. december 28-án az (...) Törvényszék előtt Kft. tagi minőségben felperesként keresetet terjesztett elő a bejelentő által a „F.M. ” Kft-ben és F Kft-ben fennálló tagsági viszonyából fakadóan (...) természetes személy részére kiadott írásbeli meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása iránt.

A felperest az eljárás alá vont ügyvéd képviselte, a perben az alperes viszontkeresetet terjesztett elő az ügyvédi meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása iránt.

Álláspontja szerint az ügyvédi képviselet ellátása a bejelentő társasági tag magánszeméllyel szemben ebben az ügyben is jogszerű volt, az Üttv. 20. § (4) bekezdésben szabályozott összeférhetetlenség a terhére ez esetben sem állapítható meg.

13.5. Alapítványon hivatkozik a fegyelmi biztos a fegyelmi felelősség megállapítására nézve a „F.M” Kft. 2017. február 8-án kelt taggyűlési jegyzőkönyvre, állítva, hogy azt az eljárás alá vont ügyvéd ellenjegyezte. A valóságban a jegyzőkönyvet nem jegyezte ellen, nem is írta alá.

Ezen ügyben az (...) Törvényszék Cégbírósága előtti változásbejegyzési eljárásban dr. (...)

ügyvéd rendelkezett a Kft. ügyvezetője (...) által adott meghatalmazással.

A bejelentő ebben a változásbejegyzési eljárásban kft. tagként volt érintett, tehát nem ő volt a társaság képviselőjére szóló ügyvédi meghatalmazás kiadására jogosult képviselője.

Az eljárás alá vont ügyvéd ez ügyben az ügyvéd kollégája betegsége miatt nyújtott be a cégbírósághoz utóbb egyes iratokat, amelyek között nem lelhető fel olyan irat, amely a bejelentő és közötte fennálló képviseleti jogviszonyt igazolná.

13.6. A fellebbező álláspontja szerint bármely hagyatéki eljárásban bármely érintett örökös az örökösstársától függetlenül jogosult jogi képviselő igénybevételére és amennyiben egy örökös ügyvédet vesz igénybe, nem jogellenes, hogy az ügyvéd a képviseletet ellássa.

Részére a későbbiekben - tehát nem dr. (...) közjegyző előtti eljárásban – (...) örökös által kiadott meghatalmazás nem minősíthető összeférhetetlennek, figyelemmel arra, hogy a bejelentő magánszemély sem a hagyatéki, sem egyéb ügyben soha, egyetlen képviselet ellátására sem adott ügyvédi meghatalmazást az eljárás alá vont ügyvédnek.

13.7. A fellebbező ügyvéd a fellebbezésében több olyan előadást tett, ami a fegyelmi vétségek megalapozottságának vizsgálata során nem bírtak jelentőséggel, ezért azok részletes megemlítését a Másodfokú Fegyelmi Tanács mellőzte.

13.8. A fellebbező ügyvéd a jogi érvelésében összefoglalóan kifejtette, hogy az ügyvédi meghatalmazotti jogviszony, nem az ügyben keletkezett iratban megnevezett személy(ek), hanem a meghatalmazást aláíró természetes személy vagy az általa képviselt jogi személy és a meghatalmazott ügyvéd között jön létre. Jogszerűen az ún. összeférhetlenség vizsgálatánál nem lehetséges azonosságot megállapítani, ha a meghatalmazást aláíró természetes személy a saját érdekkörét érintően ad megbízást vagy ugyanez a személy jogosult valamely jogi személy képviselőjére és a jogi személy érdekkörét érintően ad meghatalmazást.

A fegyelmi tanács a terhére kialakított - összeférhetlenséget megállapító - döntésénél kirívóan alaptalanul mellőzte azt az evidenciát, hogy az ügyvédi képviselet ellátása meghatalmazás alapján történhet, amelynek nélkülözhetetlen formai (írásbeli) és tartalmi (adatok, megbízás terjedelme stb.) elemei vannak.

Nyilvánvalóan és súlyosan tévedett a fegyelmi tanács a fenti, változásbejegyzési eljárást érintően és az ügybeni kft-k esetében, mivel az alapítvány - jogi személy - képviselőjére szóló és a társaságok ügyvezetői által a cégek képviselőjére kiadott meghatalmazásokkal rendelkező, figyelemmel arra is, hogy a bejelentő magánszemély részére egyetlen esetben sem adott ügyvédi meghatalmazást.

IV. Az országos fegyelmi főbiztos álláspontja

[14] A fellebbezésben foglaltakkal nem értett egyet.

14.1. Az országos fegyelmi főbiztos kifejtette, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek a büntetőeljárások, és más, a fegyelmi felelősség szempontjából semmilyen relevanciával nem

bíró, a fegyelmi eljárás során nem érintett tények kapcsán tett részletes nyilatkozatára, valamint a fegyelmi felelősség megállapítása kapcsán nem mérlegelt fegyelmi biztostól származó előadások és indítványokra nem kíván észrevételt tenni, az eljárás alá vont ügyvéd ezzel kapcsolatos részletes okfejtése ellenére sem. Álláspontja szerint a Másodfokú Fegyelmi Tanácsnak abban a körben kell állást foglalnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőssége megalapozottan került-e megállapításra és az alkalmazott fegyelmi büntetés kapcsán az Üttv. 109. §-ban meghatározott szempontokat figyelembe vette-e az eljáró fegyelmi tanács.

14.2 A fegyelmi tanács által rögzített tényállással és az abból levont jogi következtetésekkel egyetértett, azokat megismételni szükségtelennek tartotta.

14.3. Az eljárás alá vont ügyvéd eljárási kifogása kapcsán vitatta azon vélekedés megalapozottságát, hogy vele szemben a fegyelmi felelősségre vonhatóság az elévülésre figyelemmel megszűnt.

Az Üttv. 112. § (2) bekezdésében meghatározott, három éves elévülési határidő kapcsán hivatkozott ugyanezen jogszabályhely (4) bekezdésére, mely szerint az előzetes vizsgálat ideje alatt a határidő nyugszik. A bejelentés alapján az előzetes vizsgálat elrendelésére 2020. augusztus 27. napján került sor. Az összeférhetlenség kapcsán, mivel azokban a jogellenes állapot mindaddig fennállt, ameddig az összeférhetetlen jogi képviselőre adott megbízás meg nem szűnt, az Üttv. 112. § b) pontjának alapul vételével az elévülésre álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd eredménnyel nem hivatkozhat.

14.4. Az országos fegyelmi főbiztos álláspontja szerint az Üttv. 43. § (5) bekezdése is egyértelműen rögzíti, de a korábban hatályban volt hivatásrendi normák sem annak alapján határozták meg egy megbízási jogviszony fennállását, hogy a megbízási szerződésen vagy a meghatalmazáson kinek a névalírása szerepel. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvédnek a bejelentő a F Kft. üzletrész adásvételi szerződésének megszerkesztése és ennek alapján a cégjegyzék adatainak módosítása kapcsán való eljárása során megbízójává vált. Ez alól az a kivétel lehetett volna, hogy az adásvétel során a bejelentőt másik ügyvéd képviselte volna, ilyen adat azonban a fegyelmi eljárás során nem merült fel. Hasonlóan osztotta az elsőfokú fegyelmi tanács azon indokolását, hogy az Alapítvány jogi ügyeinek intézése során a bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd megbízójává vált, de még ha ennek éles határok hiányában ez a megállapítás esetleg az ügyvéd terhére nem értékelhető, akkor is meg kell állapítani, hogy az összeférhetlenség látszata határozottan felmerül az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt ügyvállalásai kapcsán.

14.5 Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint mindkét, az Alapítvánnyal kapcsolatos megbízás elvállalásával az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi vétséget követett el, összeférhetetlen vagy annak látszatát felvető ügyvállalásával, és ennek kapcsán az ügyvéd fegyelmi felelősségre vonhatóság megszűnése az elévülésre figyelemmel nem állapítható meg.

Az ügyvédi hivatásgyakorlás egyik fontos fundamentuma az ügyvédi hivatás magatartási szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÚK Szabályzat (ÜESZ.) 4.1. pontjában

megfogalmazott alapelv, melynek lényege, hogy még a látszatát is kerülnie kell az ügyvédnek az összeférhetetlenség bármely formájának. Álláspontja szerint a megállapított tényállás, de az eljárás alá vont ügyvéd előadásai és a fellebbezésében foglaltak sem mondanak ellent annak a fegyelmi tanácsban kialakult meggyőződésnek, hogy az eljárás alá vont ügyvéd részéről az összeférhetetlenség látszata csak akként lett volna elkerülhető, ha korábbi megbízói, illetve megbízásai kapcsán vele kapcsolatba került családtagok, alapító, kuratóriumi tag és más érintettek között utóbb kialakult jogvitában egyik fél képviselőjét sem látja el. Éppen ez a helyzet vezethetne oda például, hogy adott jogvita kapcsán az ügyvédet, mint okiratszerkesztőt a bíróság tanúként tudja meghallgatni.

14.6 A büntetés kiszabása körében figyelembe vett enyhítő és súlyosító körülményt megalapozottnak tartotta, azonban a súlyosító körülmény véleménye szerint csekély súlyban vehető csak figyelembe részint az időmúlás, részint az elévülés okán. Mindezekről függetlenül összességében az elsőfokú fegyelmi határozatot mind a tényállás, mind a minősítés, mind a rendbeliség tekintetében megalapozottnak tartotta, a büntetést a megállapított fegyelmi vétségekkel összhangban állónak véli, így a fent előadottakra figyelemmel indítványozta, hogy a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát hagyja helyben és az eljárás alá vont ügyvédet kötelezze a másodfokú eljárással felmerült költségek megfizetésére.

[15] Az országos fegyelmi főbiztos észrevételeire az eljárás alá vont ügyvéd is nyilatkozott.

15.1 Az elévüléssel kapcsolatban előadta, hogy az első fokú eljárásban hivatkozott két ügyben a megbízása a teljesítéssel megszűnt, ezért az elévülési időt a kereseteket elbíráló bírósági határozatok megszületésének időpontjától kell számítani. (ld. ezzel kapcsolatban a 12. pontban kifejtetteket és a csatolt bírósági döntéseket)

15.2. Hivatkozott arra, hogy a fegyelmi felelősség megállapítására az elévülésre vonatkozó rendelkezés jogellenes mellőzése miatt nem kerülhetett volna sor, továbbá nem kerülhet sor az összeférhetetlenség látszatára alapított vétkessége megállapítására sem, ill. ennek a körülménynek a vizsgálata már indokolatlannak minősül.

A véleménye szerint az eljárásban kiterjesztően, és jogellenesen értelmezik, értékelik a terhére rótt ügyeket, amelyek az álláspontjuk szerint az összeférhetetlenség látszatát keltik, mivel az összeférhetetlenség látszatának fegyelmi eljárás keretében történő vizsgálata során nem mellőzhető az Üttv. 20. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés helyes értékelése.

Ezen kógens jogi norma arról rendelkezik, olyan ügyvédi tevékenység nem folytatható, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyféllel szemben vállalt kötelezettséggel, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés.

15.3. A kft. üzletész átruházási jogügylet semmilyen összeütközésbe, kapcsolatba nem hozható az Alapítványt érintő változásbejegyzési eljárásokkal, figyelemmel arra is, hogy több mint 14 év telt az ügybeni megbízások létrejötte között, továbbá megállapítható, hogy a bejelentő egyik esetben sem adott a részére ügyvédi meghatalmazást, valamint ezen ügyeket pro bono, díjazás nélkül teljesítette.

Tévesnek, és az ügyvédi tevékenység folytatásának a korlátaira vonatkozó törvényi szabályozással ellentétesnek tartja azt a jogértelmezést, mely szerint azért, mert az Alapítványt változásbejegyzési ügyében képviselőt látott el, nem létesíthet megbízást - ahogyan a Fegyelmi Főbiztos állítja - a megbízó és „családtagjai, alapító, kuratóriumi tag és más érintettek” közötti jogvitában.

A Fegyelmi Főbiztos kiterjesztő, a tv. kötelező tartalmát mellőző álláspontja jogellenes, az összeférhetetlenség látszatán alapuló felelősséget pusztán spekulatív, szubjektív vélekedés eredményeként nem lehet megállapítani.

V. A másodfokú fegyelmi tanács döntésének indokai

A fellebbezés alapos.

[16] A másodfokú fegyelmi tanácsnak mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy ki számít az ügyvéd megbízójának (az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv.-régii ügyvédi tv.-által használt fogalom), vagy ügyfelének (az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv – új ügyvédi tv. - által használt fogalom).

Mivel az első fokú határozat három olyan ügyet jelölt meg, amelyekben az ügy elvállalása idején az un. régi ügyvédi törvény volt hatályban, a másodfokú fegyelmi tanács a régi ügyvédi törvény alapján vizsgálta meg, hogy ki volt az eljárás alá vont ügyvéd megbízója az adott ügyekben.

Az 1998. évi XI. tv. 22. § -a szerint: az ügyvéd általában a megbízó megbízása alapján jár el.

A 23. § (1) bekezdése kimondja, hogy az ügyvéd és a megbízó között a megbízás akkor jön létre, ha a felek megállapodtak a megbízás tartalmában, a megbízási díjban és az előrelátható költségekben.

Az iratokból kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy megbízási jogviszony nem jött létre a bejelentő, és az eljárás alá vont ügyvéd között.

A felhívott három ügyben a megbízás elvállalásakor még hatályban volt az az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III. 22.) MÜK szabályzat.

Ennek 5/14. pontja szerint: Ha az ügyvéd felek megbízásából szerződéskötésben működik közre, és azok részére együttesen fejt ki okirat-szerkesztési tevékenységet, akkor az ilyen szerződésből keletkező jogvitákban egyik fél képviselőt sem láthatja el, kivéve ha az ellenérdekű felet a szerződéskötésnél másik ügyvéd képviselte.

Amennyiben tehát a korábban hatályos jogi szabályozás szerint kellene az ügyet elbírálni, akkor is megállapítható lenne, hogy sem a F Kft ügyében történő eljárás, sem pedig a FM Kft. és a F Kft. tagjaként a társaságok ügyeiben (...) részére adott meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása iránti peres eljárás (... Törvényszék 12.P..../2018., (...) Ítéletábra Pf.II..../2019.) **semmilyen összefüggésben nincs azzal**, hogy az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselőt látott el az alapítvány képviselőjének ellátásával a bejelentővel (mint korábbi

ügyféllel) szemben a bejelentő által az alapítói jogok gyakorlójaként 2018. december 13. napján kezdeményezett változásbejegyzési eljárásban (... Törvényszék Pk..../2004/130., (...)) ítéletábra Pfk...../2019/2., Kúria Ifv.IV...../2019/15.) ezért ebben az ügyben az összeférhetlenséget nem lehetett megállapítani.

[17] A másodfokú fegyelmi tanács ezt követően azt vizsgálta, hogy sérthetett-e összeférhetlenségi szabályt az alapítvány részére történő okiratszerkesztési tevékenység miatt feltételezhető, a régi ÜESZ 5/14 pontja szerint vélelmezhető megbízási jogviszony és az alapítványi bejegyzésekkel kapcsolatos jogvitákban történő eljárás.

A másodfokú fegyelmi tanács egyetértett azzal a megállapítással, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására a fegyelmi eljárásról szóló - 20/2018. (XI. 26.) MÚK Szabályzat (a továbbiakban: *FESZ*) 1.4. alapján a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket, azaz az **Üttv.** és az **ÜESZ** rendelkezéseit kellett alkalmazni.

Az új ügyvédi törvény és a hatályos ÜESZ a korábbtól részben eltérően szabályozta az ügyvéd és a megbízója közötti kapcsolatot, és az ennek következtében alkalmazandó összeférhetlenségi szabályokat.

Az új ügyvédi törvény a megbízó helyett az „ügyfél” fogalmat használja. Ugyanakkor, hivatkozva a 28. § (2) bekezdésére az új ügyvédi törvény szerint is ügyfél csak a megbízó lehet, hiszen az ügyféli minőséget fő szabály szerint a megbízási szerződés hozza létre.

A hatályos ÜESZ megszüntette a korábbi, az okiratszerkesztésre alapozott „vélelmezett megbízási jogviszonyt” és csak az írásban létrejött megbízási szerződés alapján minősült valaki az ügyvéd megbízójának.

Az új ügyvédi törvény 43. § (5) bekezdése rendezte a korábbi „vélelmezett” megbízási jogviszonyt is, a következők szerint: Ha az ügyvédi tevékenység ellátásnak olyan okirat ellenjegyzése is részét képezi, amelynek valamely szerződő fele az okiratot szerkesztő ügyvédnek az adott ügy ellátására nem adott megbízást, az okiratot szerkesztő ügyvéd az okirat aláírását megelőzően írásban köteles e felet tájékoztatni arról, hogy az ellenjegyzés az okiratot szerkesztő ügyvéddel megbízási jogviszonyt nem hoz létre. Ha a szerződő fél jogi képviselővel jár el, e tájékoztatás mellőzhető.

A jelen ügygel kapcsolatban továbbá megállapítható, hogy a megbízó jogi személy és a nevében képviselőként eljáró természetes személy vonatkozásában az összeférhetlenség kérdése, miután képviselőként jár el, ügyfélazonosság sem állapítható meg.

Azt a jogszabály nem mondja meg, hogy mi a teendő abban az esetben, ha a tájékoztatás elmarad, de ezt a hiányt nem lehet az eljárás alá vont ügyvéd terhére róni. A másodfokú fegyelmi tanács a jogszabályhely értelmezése során az „in dubio pro reo” elvét alkalmazta, és a megbízási minőséget a jogszabály szövege szerint állapította meg.

A másodfokú fegyelmi tanács a fentiek szerint elfogadta, hogy a bejelentő nem volt az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele, így az alapítványi ügyben ellátott jogi képviselőt nem látta

összeférhetetlenek.

[18] Vizsgálta a másodfokú fegyelmi tanács azt is, hogy megsértette-e az eljárás alá vont ügyvéd a 6/2018. (III.26.) MÚK Szabályzat (a továbbiakban: **ÜESZ**) 4.1. pontját, ami szerint „az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosultnak kiemelt figyelmet kell fordítania arra, hogy munkája során még a látszata se merülhessen fel az Üttv. szerinti összeférhetlenség bármely formájának.”

Ezt az első fokú fegyelmi tanács a túlélő házastárs által kezdeményezett (a bejelentő által a FM Kft. és a F Kft. tagjaként a társaságok ügyeiben (...) részére adott) meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása iránti peres eljárásban látta megállapíthatónak, anélkül azonban, hogy megjelölte volna a látszat kialakításához szükséges objektív tényeket.

A régi ÜESZ 5/13. a) pontja még valóban tartalmazta azt, hogy az ügyvéd nem vállalhat perbeli képviselőt gazdasági társaság, építőközösség, polgári jogi társaság vagy egyéb szervezet tagjainak egymás közötti perében, továbbá a közös képviselő vagy a képviselőre jogosult által bármelyik tag ellen indított perben, ha az alapító okiratot, társasági szerződést vagy egyéb létesítő okiratot az ügyvéd készítette, vagy készítése során meghatározó módon közreműködött, és a per tárgya a szerződésből eredő jogokkal vagy kötelezettségekkel kapcsolatos.

Az új ÜESZ-ben azonban már ilyen szabály nincs, és az új ügyvédi törvény – amely egyébként taxatíván meghatározza a lehetséges összeférhetlenségi szabályokat – sem állapít meg olyan összeférhetlenségi szabályt, amelyik esetében olyan látszat keletkezhetne, hogy azt az eljárás alá vont ügyvéd megsértette volna.

[19] Mivel a másodfokú fegyelmi tanács fegyelmi vétséget nem állapított meg, az elévülési kifogás ügyében nem kellett külön döntést hoznia. Megjegyzi ugyanakkor másodfokú fegyelmi tanács, hogy az elévülést nem a megbízás keletkezésétől, hanem a megbízással összeférhetetlennek gondolt ügyvállalás alapjául szolgáló ügy befejezésétől kell számítani. Ennyiben a tanács egyetértett az országos fegyelmi főmegbízott érvelésével.

[20] A másodfokú fegyelmi tanács nem találta megalapozottnak az eljárás alá vont ügyvéd költségigényét.

Az új ügyvédi törvény 142. § (4) bekezdése szerint ha az előzetes eljárást vagy a fegyelmi eljárást megszüntették, az eljárás alá vont személy a fegyelmi eljárással kapcsolatban felmerült igazolt költségeinek eljárási költségként való megtérítésére a Magyar Ügyvédi Kamara szabályzatában foglaltak szerint tarthat igényt.

A korábban már hivatkozott FESZ 40.3. pontja szerint: Az eljárás alá vont személy az eljárással összefüggésben felmerült indokolt és igazolt költségét, de

- a) az elsőfokú eljárásban tárgyalás tartása esetén legfeljebb 60.000 Ft-ot,
- b) tárgyaláson kívüli eljárás esetén legfeljebb 20.000 Ft-ot,
- c) a másodfokú eljárásban legfeljebb 35.000 Ft-ot számíthat fel a fegyelmi eljárás költségként.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem igazolta a felmerült költségeit, hanem átalányköltséget kért.

Átalányköltséget viszont a FESZ 40. 2. pontja szerint csak a kamara költségeinek a megállapítása esetében kell és lehet csak alkalmazni.

A másodfokú fegyelmi tanács a határozatát az Üttv. 138. § alapján hozta meg.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény - (a továbbiakban: Dáptv.) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – a Dáptv-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

A Dáptv. 19. § (1) bekezdés b) pontja szerint elektronikus ügyintézésre köteles az ügyfél jogi képviselője. A közigazgatási peres eljárásban a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 13. § (3) bekezdés c) pontja alapján a perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ilyen közigazgatási perben jogi képviselőt kötelező. A Kp. 27. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kötelező jogi képviselő esetén a jogi szakvizsgálóval rendelkező fél a saját személyében tesz eleget a kötelező jogi képviselő szabályának.

Az országos fegyelmi főbiztos a keresetlevelet a saját nevében, mint jogi szakvizsgálóval rendelkező felperes a fenti módon terjesztheti elő.

A keresetet a Fővárosi Törvényszékhez címzetten, de az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni az <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül. A benyújtáshoz segítséget itt talál: <https://www.muk.hu/fegyelmi-ugyseged>. A „CÍMZETT” mezőben a fegyelmi bizottságokról, valamint az országos fegyelmi főbiztosi és fegyelmi biztosi tisztséget ellátó tisztségviselők létszámáról szóló 11/2018. (VI. 25.) MÜK szabályzat 1. számú melléklete szerinti Regionális Fegyelmi Bizottság székhelye szerinti kamarát kell kiválasztani, kivéve azt az ügyet, melyben az elsőfokú közigazgatási szerv a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa által hozott határozat esetében a <https://ugyvedikamara.hu/> felületén keresztül nyújtható be a kereset a „Belépés”-t követően ügyfélkapus bejelentkezéssel, az „Ügyintézés” menüpontot választva az „Új kérelem kitöltése” fülön keresztül a „Típus” menüszalagban az „Fegyelmi/vizsgálati ügyek” kategóriát kiválasztva.

Budapest, 2024. szeptember 27.

Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság másodfokú fegyelmi tanácsa

A határozat 2024. szeptember 27. napján jogerős és 2024. december 09. napján végrehajtható.